

Judecata preadventă

Textul de memorat: „Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!” (Daniel 7:27)

După cum ne arată în mod clar cartea Evrei, după ce a murit și a înviat, Domnul Isus a început o nouă fază a lucrării Sale pentru noi. El a devenit atunci Marele nostru Preot în sanctuarul ceresc. De asemenea, viziunile din Daniel 7 și 8 ne dezvăluie faptul că, la un anumit moment din istorie, această lucrare desfășurată de Hristos în cer pentru noi a intrat într-o a doua fază, pe care noi o numim „judecata [de cercetare]”. Uneori este numită „Ziua escatologică a Ispășirii” – escatologică, fiindcă ține de timpul sfârșitului, și Ziua Ispășirii, deoarece a fost prefigurată de serviciul care avea loc în Ziua Ispășirii în sanctuarul pământesc.

Daniel 7, pasajul asupra căruia ne vom îndrepta atenția în studiul din săptămâna aceasta, prezintă mai întâi o succesiune de patru împărății (fiecare fiind înfățișată prin imaginea unui animal), similară cu succesiunea din Daniel 2: Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma.

Pe parcursul acestui studiu, vom descoperi că judecata este o veste bună, întrucât Dumnezeu intervine în favoarea poporului Său. El ține judecata în numele credincioșilor Săi înaintea întregului univers și îi primește în Împărăția veșnică a lui Hristos, spre care și-au îndreptat toate speranțele lor.

Viziunea lui Daniel și judecata

„Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile” (Daniel 7:10).

1. Citește Daniel 7:1-14. Ce eveniment este descris aici?

După viziunea despre cele patru fiare, Daniel observă „un alt corn mic” care iese din mijlocul coarnelor celei de-a patra fiare. Acest corn mic devine dușmanul cel mai mare al lui Dumnezeu și al sfinților Săi. Apoi, Daniel își abate privirea de la această scenă întunecată de pe pământ și și-o ridică spre scena strălucitoare a judecății care se desfășoară în sala tronului din cer (Daniel 7:9-14).

Scena judecății constituie pivotul întregii viziuni și are doi protagoniști: Cel Îmbătrânit de zile și Fiul omului. Prezenți la judecată sunt și îngerii, în calitate de martori. Scena este formată din trei cadre: mai întâi este prezentat completul de judecată (vers. 9, 10), apoi urmările judecății pentru puterile de pe pământ (vers. 11, 12) și, la final, preluarea de către Fiul omului a stăpânirii și a puterii împărătești (vers. 13, 14). Dumnezeu Tatăl este înfățișat prin figura plină de maiestate a Celui Îmbătrânit de zile, Judecătorul înțelept prin excelență. „Fiul omului” este Domnul Isus și este reprezentantul omenirii la curtea de judecată. Isus Însuși a folosit acest titlu în dreptul Său și, în cel puțin două ocazii, a evocat clar imagini din Daniel 7 (Matei 24:30; 26:64).

Ziua Ispășirii este cadrul tipologic cel mai natural pentru această scenă a templului ceresc. Imaginea Fiului omului venind pe norii cerului și înaintând spre Cel Îmbătrânit de zile amintește de marele-preot care intra în Sfânta Sfintelor înconjurat de norii de fum de tămâie. În Daniel 7:10, se spune că „s-au deschis cărțile”. Cărțile au un rol important în cadrul judecății cerești. În Biblie sunt amintite mai multe cărți cerești: „cartea vieții” (Psalmii 69:28; Filipeni 4:3; Apocalipsa 3:5; 13:8; 17:8) „cartea de aducere-aminte” (Maleahi 3:16), cărțile „faptelor” (Apocalipsa 20:12) și „cartea” lui Dumnezeu (Exodul 32:32,33; Psalmii 56:8).

Imaginează-ți că te-ai afla chiar acum înaintea lui Dumnezeu și că ai fi Judecat după toate faptele tale. Poți spera că vei rămâne în viață exclusiv pe baza a ceea ce este scris în rapoarte că ai făcut tu, pe baza faptelor tale bune? Atunci care este singura ta speranță la judecată?

Cum se desfășoară judecata

2. Citește Geneza 3:8-20. Ce face Dumnezeu înainte de a anunța pedeapsa?

„Judecata de cercetare” este un concept biblic. Procedura judiciară a lui Dumnezeu cuprinde și o etapă de investigare și analiză. Un prim exemplu de judecată în care Dumnezeu cercetează și apoi pronunță verdictul se găsește în Geneza 3:8-19. De asemenea, în cazul lui Cain (Geneza 4), precum și în situația de la Turnul Babel (Geneza 11) și din Sodoma (Geneza 18, 19), judecata se desfășoară în mod similar. Dumnezeu respectă principiul pe care li l-a impus judecătorilor din Israel: „Să faci cercetări, să cauți și să întrebi cu de-amănuntul” (Deuteronomul 13:14; 19:18).

În general vorbind, etapa preliminară a investigației presupune o activitate de deliberare și de analiză obiectivă. Ea se desfășoară în mod frecvent în prezența publicului. Dumnezeu urmează o procedură asemănătoare, permițându-le celorlalți să verifice personal acțiunile Sale. În acest fel, în momentul în care se pronunță verdictul – fie grațierea, fie condamnarea -, observatorii au certitudinea că hotărârea luată este cea mai bună cu putință. Tocmai din acest motiv sunt necesare „cărțile” în cadrul judecății cerești. Dumnezeu nu are nevoie de registre sau de dosare ca să-Și îmbospăteze memoria, ci ființele cerești din preajma Sa au nevoie de ele, pentru că nu sunt atotcunoscătoare.

3. Cum se încheie judecata în cazul sfinților? Daniel 7:22

Ellen G. White scria: „Faptul că poporul recunoscut al lui Dumnezeu este înfățișat ca stând înaintea Domnului în haine murdare, trebuie să conducă la umilință și la o profundă cercetare a inimii din partea tuturor acelor care mărturisesc Numele Lui. Aceia care într-adevăr și-au curățit sufletele prin ascultarea de adevăr vor avea cea mai umilă părere despre ei. [...] Dar, deși trebuie să fim conștienți de starea noastră păcătoasă, trebuie să ne sprijinim pe Domnul Hristos ca fiind neprihănirea noastră, sfințenia și răscumpărarea noastră. Noi nu putem răspunde acuzațiilor aduse de Satana împotriva noastră. Numai Domnul Hristos poate asigura o apărare eficientă în favoarea noastră. El este în stare să îl aducă la tăcere pe acuzator, cu argumente fundamentate nu pe meritele noastre, ci pe ale Sale.” – *Mărturii*, vol. 5, p. 471, 472

Ce explicații ne oferă acest paragraf pentru a ne ajuta să înțelegem de ce este judecata o veste bună?

Perioada în care se desfășoară judecata

4. Citește Daniel 7:7-10,21,22,25,26. Când are loc judecata descrisă aici?

Atât în viziunea lui Daniel, cât și în interpretarea dată apoi de înger, judecata urmează după răspunsul lui Dumnezeu la încumetarea cornului mic și se încheie cu transferul Împărăției către sfinții Celui Preaînalt. Biblia arată că judecata începe în timpul în care cornul mic deține puterea pe pământ (Daniel 7:8,9). Cornul își pierde stăpânirea numai după ce se întrunește curtea de judecată; apoi, la sfârșitul procedurii judiciare, sunt distruse toate împărățiile de pe pământ (vers. 26).

Înțelegem de aici că judecata trebuie să aibă loc înainte de revenirea lui Hristos (fapt din care îi derivă și numele de „judecată preadventă”) și că trebuie să înceapă după perioada de „o vreme, două vremi și o jumătate de vreme” (vers. 25), în care cornul mic deține puterea. Cum ar putea să fie acordată o răsplată și să fie pronunțată o pedeapsă, fără ca mai întâi să existe o judecată?

Dacă sfinții își primesc răsplata la revenirea lui Hristos, atunci înseamnă că ei au fost judecați înainte de momentul acela. Tot la fel, cei răi (inclusiv puterile demonice) vor fi judecați în timpul mileniului și abia apoi Dumnezeu va executa pedeapsa finală (Apocalipsa 20).

5. De ce are Dumnezeu nevoie de judecată? Nu-i cunoaște El „pe cei ce sunt ai Lui”? 2 Timotei 2:19

Dumnezeu este atotștiutor și este evident că El știe foarte bine cine sunt copiii Săi. El nu are nevoie de judecată pentru a hotărî pe cine să salveze și pe cine nu. Judecata preadventă demonstrează mai degrabă că El, în calitate de Judecător, a procedat corect în planul de mântuire. Pe de altă parte, ființele cerești vor să se asigure că oamenii mântuiți sunt niște ființe pe care se poate conta odată ce au primit viața veșnică. Când căutăm să înțelegem scopul judecății, trebuie să ținem cont de cadrul mai larg al marii lupte la care se face referire în aceste texte și să remarcăm faptul că îngerii sunt martori la eveniment. Și celelalte ființe sunt interesate de deznodământul planului de mântuire.

„Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui.” Cum poți dobândi certitudinea că ești a(l) Lui? Care este singurul mod de a avea această certitudine? (Romani 8:1)

Încheierea judecății

6. Recitește Daniel 7. Care sunt urmările judecății preadvente?

Judecata are mai multe urmări majore:

- 1. Fiul omului este încoronat.* El primește „stăpânire, slavă și putere împărătească” (Daniel 7:14).
- 2. Sfinții primesc împărăția pentru totdeauna.* Judecata are în vedere binele lor (Daniel 7:22). Sfinții au, în mod neîndoielnic, o relație foarte strânsă cu Fiul omului. În momentul în care primește Împărăția, Fiul omului îi invită pe sfinți să I se alăture, pentru că Împărăția Lui este și Împărăția lor (Daniel 7:27). Prin urmare, judecata face posibilă reunirea Împăratului veșnic cu poporul Său. Aceasta este răsplata cea mare, dorită de ambele părți.
- 3. Rebeliunea este înfrântă și răzvrătiții nimicți.* Dușmanii poporului lui Dumnezeu sunt judecați. După ce face război cu sfinții, cornul mic este învins și nimicuit pentru totdeauna (Daniel 7:25,26).
- 4. Este demonstrată dreptatea absolută a lui Dumnezeu.* Judecata din curtea cerească este publică, îngerii având posibilitatea de a participa la cercetări. Toți pot vedea că Dumnezeu acționează în mod echilibrat, împletind dragostea cu dreptatea. De aceea, în final, toți vor recunoaște că Dumnezeu a procedat drept, vor recunoaște că El este drept și că El este dragoste. Întreaga procedură urmărește să ofere asigurarea că universul va fi un loc sigur pentru eternitate (vezi Psalmii 51:4; Romani 3:4).

Judecata preadventă conduce la împlinirea speranțelor lui Dumnezeu și ale credincioșilor. Dorința lui Dumnezeu este să îi salveze pe copiii Săi și să elimine păcatul, fără a lăsa vreo umbră de îndoială cu privire la dragostea și la dreptatea Sa. Năzuința tuturor oamenilor este să fie eliberați de păcat și de apăsarea lui și să se bucure de viață veșnică în prezența Aceluia care îi iubește. Astfel, judecata devine garanția relației veșnice, bazate pe încredere, dintre Dumnezeu și ființele pe care le-a creat.

*„Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și bucurie pulsează prin vasta creație. De la Acela care a creat toate lucrurile se revarsă viața, lumina și fericirea prin toate domeniile spațiului infinit. De la atomul cel mai mic până la lumile cele mai mari, toate lucrurile, însuflețire și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și cu bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 678*

O asigurare solidă

7. De ce este îndemnat tot pământul să tresalte de bucurie? Psalmii 96:11-13

Judecata înseamnă împlinirea dreptății pentru cei credincioși (vezi Psalmii 7:8) și eliberarea lor (Psalmii 54:1), Psalmul 26 este o rugăciune mișcătoare pentru împlinirea dreptății și pentru demonstrarea nevinovăției, David a exprimat aici foarte frumos ideea că Dumnezeu, Judecătorul, este întotdeauna de partea celor care Îi sunt loiali și că judecata în sine este un lucru de dorit (Psalmii: 26:1; 35:24; 43:1; 54:1), deoarece ea presupune arătarea dreptății celui care era acuzat.

Avem atunci motive să ne temem de judecată? Nu, deoarece ea este în favoarea noastră: „Cel Îmbătrânit de zile... a făcut dreptate sfinților” (Daniel 7:22), Cu această ocazie, Dumnezeu confirmă faptul că am fost iertați și ne șterge păcatele pentru totdeauna, întărindu-ne asigurarea vieții veșnice, Judecata este practic un nou prilej pentru El de a ne arăta că mântuirea este a noastră, El nu decide acum dacă să ne accepte sau să ne respingă, ci, mai degrabă, definitivează decizia pe care am luat-o deja de a-L urma sau de a nu-L urma, decizie pe care o exprimăm prin faptele noastre,

Așadar, judecata îi oferă credinciosului o asigurare sporită, Ea constituie esența doctrinei siguranței creștine.

8. Citește Romani 14:10-12 și 2 Corinteni 5:10. Ce efect ar trebui să aibă realitatea judecării asupra modului nostru de a trăi?

Ideea că oamenii neprihăniți ar fi scutiți de judecată nu este susținută de Biblie, Ei sunt reabilitați la judecată și păcatele lor sunt șterse pentru totdeauna, dar gândul că vor trebui să apară în fața Judecătorului îi încurajează să ducă o viață de loialitate și de răspundere personală, În acest fel, asigurarea mântuirii este însoțită de imboldul puternic de a avea un comportament moral. Raționamentul ar fi următorul: Dumnezeu a făcut atât de multe pentru noi, încât noi Îl iubim și căutăm să ne exprimăm dragostea față de El, ascultându-L în toate,

Să presupunem că un frate (sau o soră) de credință mărturisește că îi este frică de Dumnezeu și, mai ales, de judecată. Cum îl (o) poți ajuta să înțeleagă că judecata este o veste bună și totodată să devină conștient(ă) de asigurarea mântuirii?

Studiu suplimentar

„Acela care locuiește în sanctuarul cerească judecă drept. El are o simpatie mai mare față de poporul Său, care se luptă cu ispitele într-o lume a păcatului, decât față de oastea îngerilor care stau în jurul tronului Său,” – Ellen G, *White Parabolele Domnului Hristos*, p. 176

„Satana are o cunoaștere exactă a păcatelor pe care i-a ispitit pe copiii lui Dumnezeu să le săvârșească și își îndreaptă acuzațiile împotriva lor, spunând că, prin păcate, ei au pierdut ocrotirea divină și pretinzând că are dreptul să-i distrugă. El îi declară vrednici să fie scoși, la fel ca el, de sub ocrotirea lui Dumnezeu. [...] Dar, deși au păcătuțit, urmașii lui Hristos nu s-au predat să fie stăpâniți de uneltele satanice. Ei s-au pocăit de păcate și L-au urmat pe Domnul cu umilință și în pocăință, iar Apărătorul divin mijlocește în favoarea lor. Acela care a fost insultat cel mai mult de nerecunoștința lor, cel care le cunoaște păcatul, dar și pocăința, declară: «Domnul să te mustre, Satano! Eu Mi-am dat viața pentru aceste suflete. Sunt săpate în palmele Mele. Acești oameni pot avea nedesăvârșiri de caracter, poate au greșit în străduințele lor dar s-au pocăit, iar Eu i-am iertat și i-am primit.»” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 588, 589

Întrebări pentru discuție

1. Unde au apărut pentru prima dată îndoielile cu privire la dreptatea, Legea și obiectivitatea lui Dumnezeu: pe pământ sau, în cer? Care sunt implicațiile răspunsului la această întrebare, în special în ceea ce privește motivul pentru care este necesară judecata cerească?

2. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea proclamă mesajul despre judecată de mai mulți ani, dar Domnul Hristos nu a revenit. De ce durează atât de mult? De ce este important să ținem cont de faptul că noi, oamenii, avem o perspectivă foarte limitată asupra timpului? Gândește-te la câteva perioade profetice din Biblie și imaginează-ți cât de ușor se puteau descuraja cei care au trăit în acele vremuri. Din perspectiva lor, perioadele profetice respective păreau a fi o veșnicie!

3. Mulți creștini declară că ei cred în conceptul biblic de judecată. (Nici nu ar putea altfel, din moment ce el apare pretutindeni în Biblie!) Cum ne ajută conectarea acestui concept la serviciile din sanctuar să descoperim adevăruri esențiale despre natura judecării și despre asigurarea pe care ea ne-o oferă?